

- 2) til Sikkerhed for den Del af Seddelmassen, som ikke dækkes af Metalfonden saavel som for andre Banken paahvilende Forpligtelser har i sit Eje de hertil fornødne Aktiver i sikre, let realisable Effekter af tilsvarende Størrelse.

Sedlerne skulle paa Anfordring veksles med Guldmønt saavel ved Bankens Hovedsæde paa St. Thomas som ved Bankens Kontor eller Agentur i Kjøbenhavn.

§ 4.

Metalfonden kan bestaa af:

- a. Øernes lovlige gangbare Mønt efter paalydende Værdi;
- b. Guld i Barrer og dansk eller fremmed Guldmønt efter Værdi $3,444\frac{4}{9}$ Francs pr. Kilogram fint Guld;
- c. Tilgodehavende paa Anfordring hos Nationalbanken i Kjøbenhavn.

Af Metalfonden skal et Beløb, svarende til mindst 30 pCt. af det i Omløb værende Seddelbeløb bero i Bankens Hovedkontor og Filialer paa de dansk-vestindiske Øer, medens Resten kan bero i Nationalbanken i Kjøbenhavn. Hele den Del af Metalfonden, som skal være beroende paa Øerne, skal bestaa af Mønt. Som værende til Stede i denne Del af Fonden kan medregnes Guldmønt, som bevislig er under Vejs til Bankens Kontorer paa de dansk-vestindiske Øer, dog ikke et større Beløb end 250,000 Francs (50,000 dansk-vestindiske Daler).

§ 5.

Til Aktiver, der kunne tjene til Sikkerhed for de ikke ved Metalfonden dækkede Seddelbeløb og for andre Banken paahvilende Forpligtelser, vil navnlig være at henregne:

1. Gældsbeviser mod haandfaaet Pant;
2. Veksler paa Ind- og Udlandet;
3. Tilgodehavender hos fremmede Banker og Bankhuse;
4. Offentlige rentebærende Papirer efter Børskurs;
5. De af Staten udstedte dansk-vestindiske Kreditbeviser;
6. Bankens egne Hypotekobligationer.

§ 6.

Den dansk-vestindiske Nationalbank skal, saalænge den givne Koncession er i Kraft, være ene berettiget til i dansk Vestindien at udstede Pengesedler. Bankens Sedler skulle ved alle Øernes offentlige Kasser modtages lige med lovlige gangbare Mønt. Sedlernes Form og de Størrelser, hvori de udstedes, approberes af Finansministeren.

De dansk-vestindiske Kreditbeviser blive af Finansministeren med præklusiv Virkning at indkalde inden for en Frist, som fastsættes efter Forhandling med Banken, og som ikke kan være kortere end et Aar. Banken er forpligtet til at veksle Kreditbeviserne med Sedler og kan ikke atter sætte dem i Omløb.

§ 7.

Eftergørelse og Forfalskning af Bankens Sedler straffes, saaledes som det i Forordningen af 11. April 1840 om Straf for Tyveri m. m. er fastsat for Eftergørelse og Forfalskning af Kongens Mønt og Nationalbankens Sedler.